

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 736/96.
- 2) Skutki rozporządzenia nr 617/2010 zostają utrzymane do czasu wejścia w życie w rozsądnym terminie nowego rozporządzenia wydanego na właściwej podstawie prawnej, tj. na podstawie art. 194 ust. 2 TFUE.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania, z wyjątkiem kosztów poniesionych przez Republikę Francuską i Komisję Europejską.
- 4) Republika Francuska i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.01.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Deutsches Weintor eG przeciwko Land Rheinland-Pfalz

(Sprawa C-544/10) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Zbliżanie ustawodawstw — Zdrowie publiczne — Informowanie i ochrona konsumentów — Etykietowanie i prezentacja środków spożywczych — Pojęcia „oświadczeń żywieniowych” i „zdrowotnych” — Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 — Określenie wina jako „lekkostrawnego” — Wskazanie zredukowanego stopnia kwasowości — Napoje o zawartości alkoholu większej niż 1,2% objętości — Zakaz używania oświadczeń zdrowotnych — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 15 ust. 1 — Wolność wyboru zawodu — Artykuł 16 — Wolność prowadzenia działalności gospodarczej — Zgodność)

(2012/C 331/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deutsches Weintor eG

Strona pozwana: Land Rheinland-Pfalz

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 6 ust. 1 akapit pierwszy TUE

w związku z art. 15 ust. 1 i art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 4 ust. 3 w związku z art. 2 ust. 2 pkt 5 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s. 9), po zmianach wprowadzonych w drodze rozporządzenia Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. (Dz.U. L 37, s. 16) — Określenie wina jako lekkostrawnego ze wskazaniem na zredukowany stopień jego kwasowości — Zakaz używania oświadczeń zdrowotnych w odniesieniu do napojów o zawartości alkoholu większej niż 1,2% objętości — Pojęcie „oświadczeń zdrowotnych”

Sentencja

- 1) Wykładni art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, po zmianach wprowadzonych ostatnio w drodze rozporządzenia Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r., należy dokonywać w ten sposób, iż pojęcie „oświadczenie zdrowotne” obejmuje określenie takie jak „lekkostrawne” występujące w związku z informacją o niskiej zawartości substancji uznawanych przez licznych konsumentów za szkodliwe.
- 2) Nałożony na producenta albo dystrybutora wina w rozporządzeniu 1924/2006, zmienionym rozporządzeniem nr 116/2010, bezwzględny zakaz używania oświadczenia zdrowotnego takiego rodzaju jak to sporne przed sądem krajowym — nawet jeśli to oświadczenie jest samo w sobie prawdziwe — jest zgodny z art. 6 ust. 1 akapit pierwszy TUE.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Łotwa) — Trade Agency Ltd przeciwko Seramico Investments Ltd

(Sprawa C-619/10) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Wykonanie — Podstawy zaskarżenia — Brak doręczenia dokumentu wszczynającego postępowanie — Kontrola przez właściwy sąd — Zakres — Znaczenie informacji zawartych w zaświadczeniu — Naruszenie porządku publicznego — Orzeczenie sądowe bez uzasadnienia)

(2012/C 331/05)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts